

full dominical

Església de Menorca

Número 1875 - Any XXXVII - 13 maig 2018

75 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro

La santa casa de Nuestra Señora del Toro

Queridos diocesanos:

Desde muy antiguo tenemos noticias de la existencia de un Santuario en lo alto de la montaña del Toro. Permitidme que comparta con vosotros las fechas y momentos más importantes de este Santuario, en este año que celebramos el 75 aniversario de la coronación canónica de la imagen de la Virgen que allí se venera.

Poco tiempo después de la entrada de Alfonso III en Menorca, aparece ya mencionada en un documento de la cancillería real, fechado el 29 de septiembre de 1290, la existencia de un lugar de culto denominado "Sante Marie del Toro". Este templo estuvo inicialmente vinculado a los mercaderes, pero cuando en 1297 tuvieron que marchar de la isla, el clero diocesano pasó a ocuparse del Santuario, que ya era considerado patrimonio de todos los menorquines y que era denominado "la Santa Casa de Nuestra Señora del Toro".

Más adelante, en 1595, se instalaron los frailes agustinos, que contribuyeron mucho a extender la devoción y el culto a la Virgen del Toro. En sus tiempos fue derribada aquella primera iglesia gótica y se edificó una nueva, más amplia y de líneas sencillas. Corría el año 1670. Progresivamente el Santuario se fue embelleciendo con pinturas y retablos del barroco.

Un momento crítico para nuestro Santuario fue el año 1835, cuando fueron expulsados los agustinos y todo quedó

abandonado y en ruinas. El convento pasó a manos del Barón de las Arenas. El deterioro era tal que durante cinco años la imagen de la Virgen se veneró en la parroquia de Es Mercadal, hasta que tornó al santuario en 1845.

Otro momento importante fue el año 1908, cuando el Obispado de Menorca adquirió los edificios del Santuario y terrenos anejos, lo que propició una restauración de los mismos y también la habilitación de una parte como centro de espiritualidad. Al poco de iniciarse la terrible contienda civil que asoló España, el santuario fue saqueado y se prendió fuego a sus retablos. Gracias a Dios, la venerada imagen de la Virgen fue rescatada por el guardián del santuario, Juan Albalat.

La última intervención importante tuvo lugar en 1946, cuando se realizó el actual crucero y cúpula, instalándose también el retablo, que procedía de Mallorca. Poco después, en 1951, se inauguraba el nuevo edificio del Seminario de verano, que también sería aprovechado como casa de ejercicios.

La santa casa de la Virgen del Toro ha sido desde hace más de siete siglos lugar que acoge la venerada imagen de María y también nuestra casa. En mis frecuentes visitas al Santuario he podido comprobar cómo los menorquines se sienten allí como en casa. Así debe ser, porque la casa de una madre es casa de todos sus hijos. El Obispo Pascual lo llamó con razón "la catedral payesa de Menorca", porque en este lugar todos se sienten acogidos.

El santuario, que está en el corazón de la isla, ha sido, y debe seguir siendo, un centro espiritual que ayude a crecer en la fe en Jesucristo. El hecho de estar situado arriba de la montaña ayuda también a que nuestro corazón se abra a la contemplación de la belleza de nuestra isla y a que nuestro espíritu se eleve al Dios "que habita en una luz inaccesible" (1 Tim 6, 16).

† Francisc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

FUENSANTA MARTÍNEZ

Fuensanta Martínez Catchot, natural de Murcia y residente en Mercadal. Responsable de Radio María en Menorca. Los días 18 y 19 de mayo tendrá lugar la Jornada Interdiocesana de Baleares de voluntarios en Menorca.

Fuensanta, ¿qué tipo de programación emite Radio María?

La columna vertebral de su programación está dedicada a la liturgia y oración, Santa Misa, Santo Rosario, Liturgia de las Horas. También son fundamentales los espacios de formación teológica, en plena sintonía con el Catecismo de la Iglesia Católica, los programas testimoniales, el diálogo fe-cultura, la música religiosa y, en definitiva, todas las dimensiones de la vida humana vistas desde el prisma de la doctrina católica y la actualidad de la Iglesia. También desde la delegación de medios del obispado de Menorca se participa en el informativo diocesano los domingos a las 13.30, contando la actualidad de la diócesis, y en el informativo regional, los martes a las 14.30.

Me consta que sois un grupo de voluntarios. ¿Qué hace este grupo de voluntarios en Menorca?

El fin principal de RM es evangelizar, y la tarea de los grupos de voluntarios en las diócesis es darla a conocer. Para ello nos reunimos cada tercer domingo de mes en una localidad distinta de la isla. Allí nos organizamos con propuestas de difusión y campañas y también compartimos momentos de oración, damos a conocer Radio María con el material de difusión que nos facilitan desde la emisora: boletines informativos, de programación, enfocado a jóvenes, dípticos de la Virgen, CDs., así como con nuestros propios testimonios sobre lo que nos aporta y ayuda RM en nuestra vida, tanto a nuestra formación y espiritualidad, como a la de nuestros mayores y personas enfermas o que pasan muchas horas solas. Cuando nos comparten el bien que les hace en su vida escuchar RM, te dejan muy motivada para seguir siendo voluntaria de R. María y querer que la conozcan más personas.

¿En qué consistirá la Jornada que se hará en Menorca los días 18 y 19 de mayo?

Será una Jornada para compartir momentos de oración y formación con una representación de voluntarios de Mallorca e Ibiza y el Gerente de Radio María España, así como con los oyentes y todo el que desee asistir a los actos que tenemos programados para el viernes 18 de mayo: a las 18 h. Eucaristía en el Santo Cristo en Ciudadela y a continuación, en la Sala de Juntas de la Curia, a las 19.30 h. tendremos un Encuentro con los Oyentes.

¿En qué frecuencia emite esta emisora?

En 92.0 FM y también en TDT.

Muchas gracias

Toni Olives

la paraula
de Déu

L'Ascensió del Senyor

Solemnitat

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 1-11

Salm responsorial 46

R: Déu puja enmig d'aclamacions, al so de trompetes puja el Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 17-23

Germans, deman al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedesqui els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li deman també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell vos

dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el va fer seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat davall els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc 16, 15-20

En aquell temps Jesús s'aparegué als onze i els digué: "Anau per tot el món i predicau a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Els qui creuran i es faran batiar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal; els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons." Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou enduit al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 1, 1-11

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. y ascendió al cielo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días, les hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Les dijo:

«No os toca a vosotros conocer los tiempos y o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y "hasta los confines del mundo"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salm responsorial 46

R: Dios ascende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios 1, 17-23

Conclusión del santo evangelio según san Marcos 16,15-20

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos». Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar el Evangelio por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

evangelí i vida

Predicau a tothom la Bona Nova de l'Evangelí

Francesc Triay

Jesús, acabada la seva obra en el món, havent estimat als seus fins a l'extrem (cf Jn 13, 1), s'entorna al Pare, qui, ressuscitant-lo d'entre els morts, ha aprovat la seva manera de fer, i abans de partir dóna aquest encàrrec als onze: "Anau per tot el món i predicau a tothom la Bona Nova de l'Evangelí" (Mc 16, 15). Encàrrec que arriba fins a nosaltres. Sovint s'ha pensat que els qui avui tenen l'encàrrec d'evangelitzar són els bisbes, els preveres, els diaques, religiosos i religioses, i els membres dels moviments especialitzats de l'Església, en canvi el Papa Francesc diu: "Avui que l'Església vol viure una profunda renovació missionera, hi ha una forma de predicació que ens pertoca a tots com a tasca quotidiana. Es tracta de portar l'Evangelí a les persones que cadascú tracta, tant als més propers com als desconeguts. És la predicació informal que es pot

realitzar enmig d'una conversa i també és la que realitza un missioner quan visita una llar. Ser deixeble és tenir la disposició permanent de portar a altres persones l'amor de Jesús i això es produeix espontàniament en qualsevol lloc: al carrer, a la plaça, en el treball, en un camí". (E. G.127). Per tant, som tots els seguidors de Jesús els qui hem de dur a terme aquest servei en bé de tots els homes i dones.

Nosaltres, qui hem acceptat la Bona Nova de la vida, mort i resurrecció de Jesús i, el seu missatge de Salvació, ara hem d'acceptar l'encàrrec apostòlic: "Anau per tot el món i predicau a tothom la Bona Nova de l'Evangelí" (Mc 16,15) i, dur a la nostra generació aquest anunci.

L'hem rebuda per tradició de l'Església, qui des dels apòstols l'ha anunciada de generació en generació. Perquè arribi a la fi del temps,

el Senyor ens confia aquesta Bona Nova. És possible que tinguem la impressió de que a nosaltres ens toca un moment difícil per aquesta missió. Tinguem present que no estem sols, el Senyor ens ha dit: "He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món". (Mt 28, 18-20). La seva presència ens ha de confortar cada dia enmig de les proves i dificultats. Ell és la Paraula, nosaltres la veu que la fa present.

"Jo sóc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. I el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món" (Jn 6, 51). Aquest és el pa que partim i compartim asseguts a la Taula del Senyor.

on
estàs?

Els dubtes

Ana Edo – germanes de la Consolació

“Jesús va estendre la mà, el va agafar i li va dir: per què dubtes?” Mt 14,31

Quantes vegades els dubtes truquen a la nostra porta, i sense esperar resposta, entren en el nostre cor i ens roben la confiança i la seguretat.

Treballar amb adolescents i acompanyar joves, em col·loca moltes vegades en una lluita amb totes les forces amb els seus dubtes de fe i de sentit. Però, només ells tenen dubtes? No!

Reconeguem-ho, tots tenim dubtes.

El dubte ens fa vulnerables i vacil·lants. El dubte és por, falta d'autoestima i pèrdua de control. Pot arribar a deprimir i crear ansietats existencials, i fins i tot trencar la nostra fe.

Però al mateix temps els dubtes poden ser una incòmoda i vàlida manera de trobar-te amb tu mateix i amb Déu. Moltes persones, gràcies als seus dubtes, s'han trobat amb Déu de manera sorprenent. Mira a Maria de Natzaret, està disponible a col·laborar amb Déu en el seu projecte, però li comunica els seus dubtes: “Com

pot ser això?” I rep com a resposta “res és impossible per a Déu”, i així va ser. Observa també en aquest temps de Pasqua a Tomàs i la seva desconfiança: “si no ho veig no ho crec”. Manifestar els seus dubtes i donar a conèixer la seva lluita interior, fa que el mateix Jesús Ressuscitat l'ompli de llum. Els seus dubtes manifestats el porten a una certesa: Crist VIU.

Atreix-te a entrar en el teu interior i posar nom als teus dubtes i desconfiances. No els amaguis a Déu, parla'ls amb Ell. No t'importi reconèixer, amb humilitat i veritat, la teva dificultat de creure i mantenir l'esperança. Els teus dubtes sincers i la teva petició d'un senyal per creure, poden provocar una relació nova entre Déu i tu. Deixa que Ell abraçi els teus dubtes i els converteixi en certes. Amic, tant de bo escoltis en el teu interior: “confia en mi i no siguis incrèdul sinó creient, feliços els qui creuran sense haver vist”.

la carta de Sever de Menorca:
1600 anys (17)

Josué – Jesús

Josep Sastre

La Carta, Sever, fa referència a Josué quan narra la resistència a convertir-se d'una dona jueva. Diu el text que els cristians davant la resistència d'aquella dona van acudir a l'acostumat refugi de la pregària i açò durant temps. Així diu el text, *les súpliques que la impietat humana refusava, les traslladarem a la misericòrdia celestial. D'aquesta manera, l'exèrcit del nostre cabdill Jesús s'esforça en les lluites dels himnes*

i pregàries contra Amelec. I açò prostrats a terra, amb plors. Quan arribà l'amén, arribà també la conversió.

Aquesta referència és presa de la narració de la batalla de Josué, contra els amalequites, mentre Moisès, dalt del pujol, tenia els braços oberts, Israel guanyava; si els baixava, perdia. Aquest fet va ser llegit pels escriptors cristians antics fent de Josué model de Jesús, i Moisès anunciava ja la creu en mantenir

els braços oberts. En el text grec dels LXX no es diu Josué fill de Nun, sinó Jesús fill de Navé. Josué i Jesús signifiquen el mateix.

Per alguns autors cristians els amalequites són figura del diable, Amelec=diable vençut per la creu de Crist que els braços oberts simbolitzava. Josué conduí el poble a la terra promesa, Jesús condueix el poble cristià a la vida eterna per la gràcia de l'Evangeli.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana:

Dg. 13, L'Ascensió del Senyor (S): Fets 1, 1-11 / Sal 46 / Ef 1, 17-23 / Mt 28, 16-20.

Di. 14, Sant Maties, apòstol (F): Fets 1, 15-17, 20-26 / Sal 112 / Jo 15, 9-17.

Dt. 15, Sant Isidre, llaurador (MO): Fets 20, 17-27 / Sal 67 / Jo 17, 1-11a.

Dc. 16, Fèria: Fets 20, 28-38 / Sal 67 / Jo 17, 11b-19.

Dj. 17, Fèria: Fets 22, 30; 23, 6-11 / Sal 15 / Jo 17, 20-26.

Dv. 18, Fèria: Fets 25, 13-21 / Sal 102 / Jo 21, 15-19.

Ds. 19, Fèria: Fets 28, 16-20, 30-31 / Sal 10 / Jo 21, 20-25.

Dg. 20, Pentecosta (S): Fets 2, 1-11 / Sal 103 / IC 12, 3b-7, 12-13 / Jo 20, 19-23.

Nueva Exhortación del Papa Francisco: “Gaudete et exsultate”

El pasado 9 de abril se ha presentado oficialmente “Gaudete et exsultate”, la Exhortación Apostólica del Papa Francisco “sobre el llamado a la santidad en el mundo actual”, y que constituye la tercera de su Pontificado. «Alegraos y regocijaos» (Mt 5,12). Empieza con las palabras de Jesús «a los que son perseguidos o humillados por su causa».

«El Llamado a la santidad»; «Dos sutiles enemigos de la santidad»; «A la luz del Maestro»; «Algunas notas de la santidad en el mundo actual» y «Combate, vigilancia y discernimiento». Son los cinco capítulos, del documento pontificio en el que el Papa Francisco recuerda las Bienaventuranzas como camino «a contracorriente» que Jesús nos indica para ser un buen cristiano:

«Puede haber muchas teorías sobre lo que es la santidad, abundantes explicaciones y distinciones. Esa reflexión podría ser útil,

pero nada es más iluminador que volver a las palabras de Jesús y recoger su modo de transmitir la verdad. Jesús explicó con toda sencillez qué es ser santos, y lo hizo cuando nos dejó las bienaventuranzas (cf. Mt 5,3-12; Lc 6,20-23). Son como el carnet de identidad del cristiano. (63).

Dice el Papa: Mi humilde objetivo es hacer resonar una vez más el llamado a la santidad, procurando encarnarlo en el contexto actual, con sus riesgos, desafíos y oportunidades. Porque a cada uno de nosotros el Señor nos eligió «para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor» (Ef 1,4). (2)

El Papa Francisco desea coronar sus reflexiones con María: «... porque Ella vivió como nadie las bienaventuranzas de Jesús. Ella es la que se estremecía de gozo en la presencia de Dios, la que conservaba todo en su corazón y se dejó atravesar por la espada. (176)

agenda

Consell de Presbiteri

Els preveres de Menorca celebraran una reunió del Consell de presbiter. Dimecres dia 16 de maig, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Consell de Pastoral

El Bisbe de Menorca convoca una nova reunió del Consell Diocesà de Pastoral, en la qual els temes que es tractaran versaran sobre la Pastoral del turisme i el seguiment del treball que es va fent de "Discernir per evangelitzar". Dissabte 19 de maig a les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Radio Maria en Menorca

Radio Maria en Menorca invita a participar en estas actividades que se celebraran con motivo de su encuentro regional: Misa presidida por el Obispo Francisc Conesa, sábado 18 de mayo, a las 18 h, en la Iglesia del Santo Cristo. Y al encuentro con los oyentes, en la Sala de Juntas de la Curia, a la 19.30 h, en Ciudadella.

Monestir de Santa Clara

Les germanes clarisses convidam a la pregària vigília de Pentecosta, dissabte 19 de maig a les 7 de la tarda. Monestir de Santa Clara a Ciutadella.

Vigília de Pentecosta

El grup de Pregaria **Música+Evangelí**, convida a participar de la Vigília de Pentecosta, dissabte dia 19 de maig a les 21h, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Maó.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

“És l’hora dels laics”

El bisbe Francisc, va tenir el passat 27 d’abril el quart dels diàlegs a la Catedral. Aquesta iniciativa del bisbe, li ha permès tenir uns diàlegs amb els fidels, a partir dels temes que se li han demanat.

En aquesta ocasió, el tema que presentà fou sobre “L’hora dels laics”. En la presentació del tema, el bisbe partí dient que el Concili Vaticà II va ajudar a descobrir la vocació i missió pròpia del laicat, com també ho van fer altres documents de l’Església, entre els quals desta-

ca l’Exhortació de S. Joan Pau II “Christifideles Laici” (1988). Però hi ha la sensació que els laics segueixen patint en l’Església una minoria d’edat.

A continuació, el prelat, va reflexionar sobre l’Església, com a comunió, les tasques dels laics en l’església, les tasques dels laics en el món. Després advertí que hi ha dues temptacions que és precís superar: el clericalisme i la por al compromís. Per, acte seguit afirmar que els laics menorquins tenen dos reptes: la

formació integral i sistemàtica i el de fomentar l’associacionisme. Per acabar animant els laics de Menorca a tenir iniciatives, a no esperar que els sacerdots els diguin el que han de fer o que siguin els capellans els que es preocupin de la seva formació o de la seva espiritualitat. El laic no es pot conformar amb ser un més del ramat que és guiat pel clergat. El laic pot i ha de cercar els mitjans per ser vertader deixeble missioner.

Trobada de germans majors de les Confraries

Per segon any consecutiu, el Bisbe de Menorca, va convocar una reunió formativa amb els germans majors i juntes directives de les Confraries de Setmana Santa.

El mateix Bisbe Francisc va fer una xerrada sobre “El culte que Déu vol”. Després va ser Mn. Llorenç Sales que va fer una xerrada sobre l’espiritualitat del confrare. A partir de les dues xerrades, es va mantenir un diàleg per ajudar a reflexionar sobre la implicació de les confraries en la vida eclesial. Arran d’aquesta trobada el bisbe va manifestar: “que és una trobada necessària i oportuna. Ho

és perquè com a Bisbe sent la necessitat de dialogar amb els confreres i d’ajudar-los a créixer en el servei que realitzen en l’Església.

Sant Jordi canta i el drac balla

Amb aquest lema es va celebrar el passat 29 d’abril la trobada de Sant Jordi a Alaior. Un esdeveniment que ha reunit prop de 400 persones a Son Putxet, integrants dels escoltes de Menorca-MSC.

L’Agrupament Escolta Santa Eulàlia era l’amfitrió d’aquestes jornades de convivència, joc i reflexió que es celebren cada any i que reuneix joves dels set agrupaments que hi ha a Menorca, a partir dels sis anys.

Començaren dissabte amb l’acte de benvinguda a la plaça Nova i la posterior caminada, amb les motxilles, fins a Son Putxet. Allà van instal·lar les tendes. Hi van dormir 294 al lots, repartits per branques.

Les primeres activitats van servir perquè els joves es

coneguessin, i després de sopar es va celebrar un «Operación Truinfo Scout» amb representants musicals de cada agrupament.

Diumenge, després de berenar i de recollir les tendes, van participar en una gimcana en que el protagonisme era per a la música (batucada, hip hop, polques, fandango i cançó popular). I a l’Eucaristia posterior es va fer un agraïment al consiliari d’Alaior, Pere Oléo, per la seva trajectòria en el moviment escolta des que el 1981 l’introduí al poble. Ja només hi quedava el dinar de paella. Després, junts, van tornar a Alaior per acomiadar-se amb «L’hora dels adéus» a sa Plaça.

Fotos de Paco Noguero y David Solera

